

ции на развитието. През този етап играта е все още доминираща дейност, а учебната започва тепърва да се формира. Чрез играта детето отразява въздействията на околната среда и се приобщава към обществения опит, усвоява знания и умения, развива интересите и способностите си. Може да се каже, че ако детето няма възможност пълноценно да играе, то няма да се подготви достатъчно добре за учебната дейност, защото няма да са развити пълноценно мускулно-двигателният му апарат, усещанията, възприятията, паметта и мисленето.

Характерно за този стадий е развитието на усещанията и възприятията (сензорната култура на децата). В познавателната сфера се забелязва все по-голямо уточняване на възприятията, усъвършенстване на усещанията, обогатяване на представите и знанията за околната действителност. Увеличава се способността за познавателна дейност. Забелязват се и промени във вниманието. От преобладаващо *неволево внимание* започва развитието на *волевото внимание*. Детето започва да се концентрира. Въпреки това *вниманието* на шестгодишното дете е нетрайно, то се уморява бързо и затова продължителността на учебните занимания не трябва да надвишава 30 минути. По време на уроците е необходимо да се следи за настъпващата разсеяност и за причините, поради които се появява. По-добре е да се работи кратко и концентрирано, отколкото продължително и разсеяно. Развитието на *паметта* през този етап има голямо значение за познавателната дейност. Фактът, че у повечето хора ранните спомени са по-точни не от ранното детство, а от края на предучилищната и началноучилищната възраст, показва, че в този период от тяхното развитие паметта им става по-трайна.

Голямо значение за готовността на детето за училище има развитието на мисленето. Благодарение на разнообразната играва дейност, особено при целенасоченото ръководство на дидактичните и сюжетно-ролевите игри, както и поради по-широкия и активен контакт с околната действителност, се усъвършенстват мисловните процеси – *сравнение, анализ, синтез, абстрахиране и обобщение*. Детето започва по-добре да намира видимите прилики и разлики между конкретните предмети и явления. Невинаги то разбира адекватно съдържанието и обема им – това важи при формирането на общите и абстрактните понятия. При активизирането на мисловната дейност има стремеж децата да поставят много и различни въпроси за всичко, което става около тях. С